

[Jens Thoft]

skydelse i form af at man spekulerer, som hr. Stavad sagde, med vi andres penge, med andre skatteyderes penge.

Når de borgerlige partier jamrer over det høje skattetryk i dette land – ingen skal være i tvivl om, at for de lavtlønnede er der tale om et højt skattetryk – og siger, at det bør sættes ned, skal man være opmærksom på, at en afgørende årsag til, at skattetrykket for almindelige lavtlønnede folk i dette land er så hårdt, lige præcis er, at de højtlønnede ikke betaler deres andel til fællesskabet, fordi de i kraft af anpartsfiduser, leasingaftaler osv. har mulighed for at købe sig skattefradrag til. Der er en årsag til, at skatten er så høj for almindelige mennesker, nemlig at nogle andre undslipper skattesystemet.

Hvis man gerne vil sætte skibe eller vindmøller eller andre fornuftige ting i gang, hvorfor forærer man så via skattebegünstigede afskrivninger ejendomsretten til advokater, revisorer, tandlæger og sagførere? Hvorfor kunne man ikke lige så godt – hvis det var det, man ville – forære ejendomsretten til hjemmehjælperen, til den invalide, til den syge eller til ekspedientenovre i Illum eller Magasin? Det havde da i det mindste et socialt formål.

Når hr. Glistrup siger, at vi af hensyn til de socialt svage skal opmuntre til flest mulige skattefiduser, må jeg sige, at hr. Glistrup får vendt tingene fuldstændig på hovedet. Jo flere skattefiduser vi laver, jo større huller af denne type vi laver i statskassen – i november og december måned vil de anparter, der er udbudt, lave et hul i statskassen af størrelsesordenen mindst 2 mia. kr., og det er da en slags penge – desto mere er Folketinget nødt til at vride ud af lønmodtagere, og det er især de lavtlønnede, som ikke har disse muligheder for at undslippe skattesystemet.

Så vil jeg kort kommentere de enkelte ordførerindlæg.

Jeg kan forstå, at ministeren ikke støtter forslagene, og hvis jeg skal være helt ærlig, havde jeg nu heller ikke ventet det. Men jeg tror – det vil vi da undersøge i udvalget – at ministeren i hvert fald delvis afviste forslagene på grund af en misforståelse, enten det nu er hos ministeren eller hos mig. Det må vi få afklaret i udvalget. Jeg havde nu ikke ventet, at regeringen ville støtte forslagene, det må jeg erkende.

Jeg er glad for, at den socialdemokratiske ordfører var så positiv over for forslagene. Jeg

håber, at den socialdemokratiske ordfører, som jeg kan forstå er involveret i det særlige udvalg, der undersøger anparterne, vil sørge for, at det ikke bliver et syltekrukkeudvalg.

Jeg skal i øvrigt opfordre ministeren til at inddrage SF i disse drøftelser, for som ministeren kan se af de forslag, vi har fremsat, har vi allerede gjort os nogle tanker om det. Det er da muligt, at dette udvalg kan finde endnu mere begavede løsninger på disse problemer, end jeg har forsøgt oppe i mit lønkammer en sen aften, det vil jeg da ikke afvise. Det må vi også prøve at kigge på i udvalget.

Jeg kan ikke lade være med at forklare hr. Stavad, der var en lille smule ironisk – eller spydig, må jeg måske sige – med hensyn til skibsanparterne, at når vi vendte os mod skibsværftspakken, var det, fordi vi betragtede pakken som en dårlig løsning på skibsværfternes problem. Jeg synes også, vi senere har fået dokumenteret, at det var en utilstrækkelig løsning. Den kan man så forlænge, eller man kan lade være, men det var en utilstrækkelig løsning.

Jeg vil også godt sige, at når vi har fremsat lovforslag nr. L 129, som gør den her type indkomst til kapitalindkomst og ikke virksomhedsindkomst, hænger det sammen med, at vi har oplevet, at folk via sådanne forholdsvis små anparter bringer meget store gældsposter ind under den såkaldte virksomhedsordning. Det er gældsposter, der typisk er forrentet væsentligt over den korrektionsrente, der skal benyttes, hvorved de får et meget stort fradrag ad den vej.

Det misbrug havde jeg ikke, må jeg erkende, fantasi til at forestille mig, da vi lavede skattereformen. Vi var, synes jeg, dengang vi lavede reformen, langt omkring sådanne misbrugsmuligheder, men den her var altså et hul, jeg ikke havde set, det må jeg erkende. Jeg går ud fra, at ministeren heller ikke havde opdaget det, for så havde vi vel fået det rettet dengang. Det er den særlige årsag til, at vi har fremsat lovforslag nr. L 129.

Jeg har bemærket, at Venstres ordfører end ikke har været til stede i salen og ikke har taget ordet i denne debat. Venstre har åbenbart ingen synspunkter i spørgsmålet om skatteanparter, og det er da en ting, som bør bemærkes i den her sammenhæng.